

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21 marca 1921 roku

o organizacji władz administracyjnych drugiej instancji na ziemiach, przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze 12 października 1920 r.

Na zasadzie art. 9 ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. o organizacji władz administracyjnych drugiej instancji (Dz. Pr. P. P. № 65 poz. 395) oraz art. 2 i 10 ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 16 poz. 93), nie naruszając na przyszłość prawa, zastrzeżonego w artykule 9 pierwszej z powołanych ustaw Ministrowi Spraw Wewnętrznych, Rada Ministrów zarządza co następuje:

Stanowisko wojewody i jego stosunek służbowy.

§ 1. Na ziemiach wskazanych w art. 1 powołanej we wstępie ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. wojewoda jest na obszarze województwa wyłącznym przedstawicielem Rządu i dzierży z jego ramienia władzę państwową.

Przy pomocy Rady wojewódzkiej tudzież urzędów i organów sobie podległych wojewoda sprawuje zarząd województwa, za który jest wobec Rządu odpowiedzialny.

§ 2. Wojewodę mianuje, przenosi i uwalnia Naczelnik Państwa na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych, uchwalony przez Radę Ministrów.

§ 3. Wojewoda podlega pod względem osobowym Ministrowi Spraw Wewnętrznych, zaś służbowo ministrom właściwym dla danego działu administracji państwowej.

§ 4. Jeżeli z powodu czasowej przeszkody wojewoda nie może pełnić obowiązków służbowych zastępuje go w nich ten z pomiędzy pozostałych na etacie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych naczelników wydziału, któremu wojewoda zastępstwo poruczy.

Na zastępcę przechodzą w okresie zastępstwa wszelkie prawa i obowiązki wojewody.

Zakres działania wojewody.

§ 5. Do zakresu działania wojewody należą na obszarze województwa wszelkie sprawy administracji państwowej z wyjątkiem spraw, przekazanych organom administracji sądowej, skarbowej, szkolnej, wojskowej, kolejowej i pocztowo-telegraficznej oraz spraw, zastrzeżonych urzędom ziemskim.

W powyższym zakresie działania jest wojewoda odpowiedzialnym wykonawcą zleceń poszczególnych ministrów tudzież organem zarządzającym, orzekającym, rozstrzygającym lub wnioskującym.

§ 6. Na mocy obowiązujących ustaw i rozporządzeń wojewoda może w zakresie swej kompetencji wydawać rozporządzenia. Rozporządzenia te mogą zawierać sankcję karną do wysokości, przewidzianej w ustawie lub rozporządzeniu, na zasadzie których zostały wydane. Aby rozporządzenia takie miały moc obowiązującą, powinny być ogłoszone w Dzienniku Wojewódzkim, zawierać nagłówek „Rozporządzenie”, powoływać się na ustawę lub rozporządzenie, na mocy których zostały wydane, oraz wskazywać termin, od którego po ogłoszeniu obowiązywać zaczynają.

W wykonaniu przepisów ustawowych tudzież rozporządzeń, rozstrzygnięć, decyzji i t. p. wydaje wojewoda zarządzenia. Dla zabezpieczenia ich wykonalności mogą zarządzenia te przewidywać dopuszczalne ustawowo środki przymusowe.

§ 7. W zakresie ogólnego zarządu krajowego wojewoda zabezpiecza spokój i bezpieczeństwo publiczne w powierzonym mu województwie. Wojewoda decyduje o użyciu oddziałów policji jednego powiatu w granicach drugiego i o przesunięciu rezerw w granicach województwa. Wojewoda może zażądać pomocy wojska w wypadkach przewidzianych przez obowiązujące przepisy.

Wojewoda sprawuje zgodnie z obowiązującymi przepisami nadzór nad prasą, widowiskami, nad wykonywaniem paszportowych przepisów, przepisów o obcych poddanych i o ruchu ludności, jakoteż nadzór nad zgromadzeniami, stowarzyszeniami i związkami.

Do wojewody należą ponadto sprawy stowarzyszeń i związków, o ile ich działalność ogranicza się do obszaru województwa lub jego części,

sprawy ochrony środków komunikacyjnych, wyłączenia i wydzierżawienia gruntów, niezbędnych dla urządzeń użyteczności publicznej, dostarczanie pomieszczeń dla urzędów i urzędników państwowych oraz wogóle sprawy, dotyczące administracji politycznej w zakresie obowiązujących dekretów, ustaw i rozporządzeń.

§ 8. W zakresie spraw wojskowych należy do wojewody współdziałanie z władzami wojskowymi we wszystkich tych sprawach, w których obowiązujące przepisy przewidują współdziałanie cywilnych władz administracyjnych. Rozmiar i rodzaj tego współdziałania określają odnośne przepisy.

§ 9. W sprawach wyznaniowych należy do wojewody zapewnienie Kościołowi katolickiemu oraz innym przez Państwo uznanym wyznanom i związkom religijnym prawnej opieki, ponadto wykonywanie nad nimi nadzoru względnie praw, Państwu przysługujących na zasadzie obowiązujących przepisów.

§ 10. W zakresie spraw zdrowia publicznego należą do wojewody w drugiej instancji wszystkie te sprawy, które w myśl art. 2 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. Pr. P. P. № 63 poz. 371) podlegają w najwyższej instancji kompetencji Ministerstwa Zdrowia Publicznego, a nadto orzecznictwo w pierwszej instancji w tych sprawach, które specjalnymi przepisami są wyłączone z pod kompetencji starosty.

§ 11. W zakresie aprowizacji ludności należy do wojewody:

- 1) ogólne kierownictwo aprowizacją w województwie;
- 2) rozstrzygnięcie w drugiej instancji o zawieszonych przez starostę uchwałach Komisji aprowizacyjnych, utworzonych przy ciałach samorządowych;
- 3) przedkładanie Ministrowi Aprowizacji wniosków o utworzenie w większych środowiskach ludności komisarjatów lub inspektoriatów aprowizacji.

§ 12. W dziedzinie pracy i opieki społecznej należą do wojewody:

- 1) sprawy, wchodzące w zakres działania państwowych urzędów pośrednictwa pracy;
- 2) sprawy, wchodzące w zakres działania Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w dziedzinie opieki społecznej.

§ 13. W zakresie spraw rolnictwa, weterynarji i leśnictwa należą do wojewody:

- 1) rozstrzygnięcie w drugiej instancji odwołań od orzeczeń i zarządzeń wydanych w pierwszej instancji przez starostwa w sprawach rolniczych i weterynaryjnych;
- 2) nadzór ogólny nad działalnością władz rolniczych i weterynaryjnych pierwszej instancji;
- 3) wszelkie sprawy, dotyczące zarządu rolnictwa i weterynarji, w szczególności sprawy produkcji roślinnej i zwierzęcej, meljoracji rolnych, przemyślu rolnego, pomocy rolnej, niższego szkolnictwa rolniczego oraz państwowej i samorządowej służby weterynaryjnej, o ile wychodzą poza zakres działalności władz administracyjnych pierwszej instancji, a nie są zastrzeżone kompetencji centralnych organów Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych;
- 4) podział zasiłków, udzielanych przez Skarb Państwa na cele rolnicze w granicach województwa i kontrola nad prawidłowym ich użytkowaniem;
- 5) współdziałanie we wszelkich akcjach, podejmowanych przez instytucje społeczne, obejmujących swą działalnością więcej niż jeden

- powiat, a mających na celu uruchomienie i odbudowę rolnictwa na obszarze województwa;
- 6) sprawy ochrony lasów;
 - 7) ogólny nadzór policyjno-weterynaryjny i sanitarno-weterynaryjny na obszarze województwa oraz nadzór państwowy nad lecznictwem zwierząt;
 - 8) sprawy pobierania podatku na cele weterynaryjne;
 - 9) zestawianie i przedkładanie Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych wykazów statystycznych oraz periodycznych sprawozdań w sprawach rolniczych, leśnych i weterynaryjnych.

§ 14. W dziedzinie administracji przemysłowej należy do wojewody:

- 1) rozstrzyganie w drugiej instancji odwołań przeciw orzeczeniom i zarządzeniom władz przemysłowych pierwszej instancji;
- 2) wydawanie w pierwszej instancji pozwoleń przemysłowo-policyjnych na urządzenie i uruchomienie zakładów przemysłowych, rozmieszczonych na obszarze dwóch lub więcej powiatów tego samego województwa oraz takich zakładów przemysłowych, co do których wydawanie takiego pozwolenia zostanie w drodze ustawy lub rozporządzenia zastrzeżone wojewodzie;
- 3) wydawanie w pierwszej instancji innych uprawnień przemysłowych w wypadkach, przewidzianych ustawami lub rozporządzeniami.

§ 15. W zakresie robót publicznych należą do wojewody wszystkie te sprawy, które w myśl ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r. o organizacji i zakresie działania Ministerstwa Robót Publicznych (Dz. Pr. P. P. № 39 z r. 1919 poz. 283) przekazane zostały dyrekcjom robót publicznych.

Ponadto należy do wojewody przewidziane obowiązującymi ustawami i rozporządzeniami współdziałanie w sprawach budowy dróg wodnych i regulacji rzek żeglownych oraz w sprawach odbudowy kraju.

§ 16. W sprawach budżetowo-gospodarczych urzędu wojewódzkiego i podległych mu urzędów należy do wojewody:

- 1) układanie budżetu urzędu wojewódzkiego i podległych urzędów, przedstawianie ich właściwym ministerstwom do zatwierdzenia, stawianie wniosków o udzielanie kredytów dodatkowych, nadzór i kontrola nad ich zrealizowaniem, asygnowanie poborów służbowych i należności wojewody i podległych mu funkcjonariuszów, asygnowanie wszelkich innych należności, wynikających z prowadzenia administracji województwa i podległych wojewodzie urzędów w granicach zatwierdzonego budżetu oraz przyznanych kredytów dodatkowych, prowadzenie ksiąg rachunkowych i zapysek oraz sporządzanie zamknięć rachunkowych i wykazów, wreszcie kontrola rachunkowa urzędów i kas wykonujących czynności rachunkowe i kasowe na zarządzenie wojewody, względnie podległych mu władz;
- 2) zarząd i kontrola inwentarza urzędu wojewódzkiego i urzędów jemu podległych, zawieranie umów o najem lokali na pomieszczenie władz i urzędów oraz wszelkie inne sprawy gospodarcze urzędu wojewódzkiego i podległych mu urzędów.

§ 17. W dziedzinie samorządu należą do zakresu działania wojewody wszystkie te sprawy, które według ustaw i rozporządzeń b. Zarządu Cywilnego Ziem Wschodnich i b. Zarządu Cywilnego Ziem Wołynia i Frontu Podolskiego, ogłoszonych w Dziennikach urzędowych tych Zarządów, a obowiązujących w chwili wejścia w życie cytowanej ustawy z dnia 4 lutego

1921 r. (Dz. Ust. R. P. № 16 z r. 1921 poz. 93) należały do zakresu działania komisarza okręgowego, względnie naczelnika okręgu.

§ 18. Oprócz spraw wyszczególnionych w paragrafach 7 do 17 należy będą do kompetencji wojewody, wszystkie te sprawy, które przez poszczególnych ministrów na zasadzie art. 7 ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. o organizacji władz administracyjnych drugiej instancji (Dz. Pr. P. P. z r. 1919 № 65 poz. 395), względnie niniejszem rozporządzeniem lub przez późniejsze ustawy są lub będą przekazane wojewodom.

Tok instancji i orzecznictwo wojewody.

§ 19. W określonym w powyższych paragrafach zakresie działania orzeka wojewoda w pierwszej instancji w tych wypadkach, gdy ustawy lub rozporządzenia wyraźnie to przewidują. Przeprowadzenie jednakże potrzebnych do wydania orzeczenia dochodzeń może wojewoda przekazać władzom powiatowym, działającym wtedy w jego imieniu, zastrzegając równocześnie dla siebie wydanie samego orzeczenia.

W drugiej instancji rozstrzyga wojewoda sprawy, w których w pierwszej instancji orzekały władze powiatowe lub magistraty miast wydzielonych.

W trzeciej instancji rozstrzyga wojewoda w tych sprawach z zakresu samorządu, w których w pierwszej instancji orzekały magistraty miast wydzielonych. Rozstrzygnięcia wojewody w trzeciej instancji są ostateczne, co w rozstrzygnięciu uwidoczniłoby być winno.

§ 20. Przeciw nieostatecznym orzeczeniom i rozstrzygnięciom wojewody służy odwołanie do właściwego ministerstwa w terminie 14-dniowym od dnia ogłoszenia lub doręczenia, jeżeli właściwa ustawa nie stanowi inaczej.

Odwołaniu przysługuje moc wstrzymująca, o ile ustawa inaczej nie stanowi lub o ile w orzeczeniu lub decyzji równocześnie nie zaznaczono, że ze względów dobra publicznego tej mocy wstrzymującej odwołaniu nie przynajmniej się.

Stosunek wojewody do podległych mu urzędów.

§ 21. Wojewoda jest zwierzchnikiem wszystkich na obszarze województwa istniejących, a dla przekazanych wojewodzie w § 5 dziedzin administracji państwowej utworzonych urzędów i organów, zarówno państwowych jak i samorządowych. Z tego też tytułu wykonuje wojewoda nadzór ogólny nad ich działalnością i czuwa nad tem, by działalność ta była zgodną z obowiązującymi przepisami i nie przekraczała zakresu działania wymienionych władz i organów.

Jako przedstawiciel Rządu nadaje wojewoda podległym mu urzędom i organom jednolity kierunek działania, dążący do zapewnienia pieczy państwowej wszystkim mieszkańcom powierzonego sobie obszaru i zmierzający do ogólnego rozwoju województwa.

§ 22. Wojewoda może z urzędu znieść lub zmienić wszystkie sprzeczne z obowiązującymi przepisami lub z interesami dobra powszechnego rozporządzenia, rozstrzygnięcia, decyzje, orzeczenia, zarządzenia i t. d. władz, urzędów i organów mu podległych, o ile przez to nie zostaną naruszone prawa osób trzecich legalnie nabyte.

§ 23. Wojewoda odbiera sprawozdania władz powiatowych o stanie powiatu i działalności wszystkich władz i organów i przedkłada je po zaopatrzeniu ich własnymi spostrzeżeniami i wnioskami właściwym ministrom.

Słosunek wojewody do funkcjonarjuszów państwowych na obszarze województwa.

§ 24. Funkcjonarjuszów urzędu wojewódzkiego tudzież urzędów państwowych wojewodzie podległych mianują do VII stopnia służbowego włącznie właściwi ministrowie, poniżej VII stopnia służbowego mianuje ich wojewoda. Funkcjonarjusze ci winni odpowiadać wymaganiom, ustalonym w tymczasowych przepisach służbowych reskryptem Rady Regencyjnej z dnia 11 czerwca 1918 r. (Dz. Pr. Kr. P. z r. 1918 № 6 poz. 13); ponadto winni wykazać się specjalnemi kwalifikacjami, wymaganemi dla danej gałęzi służby. Urzędnicy referendarscy (samodzielni referenci i ich pomocnicy), winni wykazać się zupełnem wykształceniem akademickiem, stwierdzonem złożeniem wszystkich przepisanych egzaminów. W wypadkach wyjątkowych ze względu na zapotrzebowanie urzędników może wojewoda przedstawić właściwemu ministrowi wniosek na udzielenie kandydatowi dyspensy od wymaganego stopnia wykształcenia.

Karty osobowe funkcjonarjuszy, mianowanych przez wojewodę, winny być przesłane właściwemu ministrowi. Wojewoda zawiadamia również właściwych ministrów o wszelkich zmianach w stosunkach osobistych i służbowych podległych mu funkcjonarjuszów.

§ 25. Przenoszenie funkcjonarjuszów z jednego województwa do drugiego zastrzega się właściwym ministrom.

§ 26. Funkcjonarjuszom przez siebie mianowanym wyznacza wojewoda miejsce służbowe, przenosi ich w miarę potrzeby, uwzględniając przeznaczony na ten cel kredyt, tudzież uwalnia ze służby na własne żądanie, względnie w wypadkach, przewidzianych w art. 42 tymczasowych przepisów służbowych dla urzędników państwowych (Dz. Pr. Kr. P. z r. 1918 № 6, poz. 13).

§ 27. Wojewoda udziela funkcjonarjuszom podległych mu władz i urzędów przysługującego im w myśl art. 28 tymczasowych przepisów służbowych dla urzędników państwowych corocznego urlopu dla wypoczynku a mianowicie 6-tygodniowego dla funkcjonarjuszów do V stopnia służbowego włącznie, zaś 4-tygodniowego od VI stopnia służbowego włącznie do XII. Urlopów dłuższych udzielić może właściwe ministerstwo na wniosek wojewody.

Niezależnie od powyższego przysługuje wojewodzie prawo udzielania w wypadkach ważnych i nagłych urlopów specjalnych, nie dłuższych jednak niż na przeciąg jednego miesiąca.

§ 28. Wojewoda wykonuje nad wszystkiemi funkcjonarjuszami podległych mu władz i urzędów władzę dyscyplinarną na zasadzie obowiązujących przepisów (tymczasowe przepisy służbowe dla urzędników państwowych Dz. Pr. Kr. P. z r. 1918 № 6 poz. 13).

W myśl art. 36 tymczasowych przepisów służbowych ustanowiona będzie przy urzędzie wojewódzkim komisja dyscyplinarna pierwszej instancji. Z czterech asesorów, przewidzianych w art. 37 wymienionych przepisów, przynajmniej 1 musi należeć do etatu tego samego ministerstwa co obwiniony.

§ 29. Przepisy, tyżące się nominacji, przenoszenia, uwolnienia ze służby, udzielania urlopów oraz przepisy o postępowaniu dyscyplinarnem, nie odnoszą się do funkcjonarjuszów policji państwowej; stosunki ich w powyższych kierunkach normują postanowienia ustawy z dnia 24 lipca 1919 r. (Dz. Pr. P. P. z r. 1919 № 61 poz. 363).

§ 30. Przynajmniej raz na rok wojewoda zgromadza wszystkich starostów, naczelników wydziałów i kierowników oddziałów celem omówienia organizacji, jakoteż działalności władz i urzędów, wojewodzie podległych.

Celem przygotowania materiału i konkretnych wniosków dla tych zjazdów winni naczelnicy wydziałów i starostowie odbyć z podległymi sobie urzędnikami przed zjazdem konferencję.

Wyniki zjazdu winien wojewoda przedstawić na corocznych zebraniach wojewodów w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, na które w tym celu zapraszani będą także reprezentanci interesowanych ministerstw.

Rada Wojewódzka.

§ 31. Przepisy w przedmiocie organizacji Rad Wojewódzkich wydane będą w drodze osobnego rozporządzenia.

Organizacja Urzędu Wojewódzkiego.

§ 32. Urząd wojewódzki składa się z wydziałów. Zakres czynności poszczególnych wydziałów w granicach kompetencji wojewody jest następujący:

Wydziały: prezydjalny, administracyjny i samorządowy załatwiają sprawy z zakresu działania Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Do wydziału prezydjalnego należą nadto sprawy, pozostające w związku z funkcjami wojewody, jako przedstawiciela Rządu, oraz wszystkie sprawy personalne urzędników urzędu wojewódzkiego i urzędów wojewodzie podległych. Sprawy personalne niższych funkcjonariuszów załatwiać będzie wydział budżetowo-gospodarczy.

Wydział Administracyjny, względnie prezydjalny załatwiają wszystkie sprawy administracyjno-prawne urzędu wojewódzkiego, nie należące do zakresu działania innych wydziałów oraz sprawy wyznaniowe, tudzież dotyczące Sztuki i Kultury. Sprawy personalne niższych funkcjonariuszów technicznych załatwia dyrekcja okręgowa robót publicznych.

Wydział aprowizacyjny załatwia sprawy z zakresu działania Ministerstwa Apropowizacji.

Wydział zdrowia publicznego (wojewódzki urząd zdrowia) — sprawy z zakresu działania Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Wydział rolnictwa i weterynarii — sprawy z zakresu działania Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Wydział przemysłowy — sprawy z zakresu działania Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Wydział pracy i opieki społecznej — sprawy z zakresu działania Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Wydział budżetowo-gospodarczy załatwia sprawy budżetowe, rachunkowo-kasowe i finansowo-gospodarcze całego urzędu wojewódzkiego z wyjątkiem okręgowej dyrekcji robót publicznych. Sprawy rachunkowe związane z orzeczeniami i zarządzeniami poszczególnych wydziałów, będą załatwiane przez funkcjonariuszów wydziału budżetowo-gospodarczego pod kierownictwem i odpowiedzialnością naczelników właściwych wydziałów.

Okręgowa dyrekcja robót publicznych załatwia sprawy, należące do zakresu działania tej dyrekcji. Wszystkie sprawy administracyjno-prawne z resortu Ministerstwa Robót Publicznych przekazuje wojewoda jednemu z oddziałów wydziału administracyjnego.

Wydziały dzielą się na oddziały.

§ 33. Poszczególne wydziały nie występują na zewnątrz jako organa samoistne lecz wyłącznie z ramienia wojewody lub w jego imieniu. Podob-

nie wszelkie pisma wychodzące z urzędu wojewódzkiego, oraz wszelkie asygnyaty pieniężne podpisuje wojewoda, względnie urzędnicy przez niego upoważnieni.

§ 34. Wydziałami kierują naczelnicy, mianowani przez poszczególnych ministrów i pozostający na etacie tych ministerstw. Naczelnicy wydziałów prezydjalnego, administracyjnego, samorządowego i budżetowo gospodarczego pozostają na etacie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Kierowników oddziałów wyznacza wojewoda na wniosek naczelników wydziałów.

Etat dla każdego wydziału oznacza właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Skarbu na wniosek wojewody.

Każdy wydział posiada swoją kancelarję. Jedynie biuro podawcze, ekspedytura i archiwum główne będą wspólne.

Naczelnicy wydziałów należą do VI a najwyżej do V, kierownicy oddziałów do VII, a najwyżej do VI, naczelnik kancelarji głównej do VIII a najwyżej do VII stopnia służbowego urzędników państwowych.

Wydatki osobowe i rzeczowe każdego wydziału, względnie oddziału obciążać będą etat właściwego ministerstwa. Wydatki kancelarji głównej i archiwum ponosić będzie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

§ 35. Naczelnicy wydziałów ponoszą odpowiedzialność za prawidłowy tok czynności wydziałów i są bezpośrednimi służbowymi zwierzchnikami dodanego im personelu. Sprawy personalne załatwia wojewoda na podstawie wniosków, względnie opinji odnośnych naczelników wydziałów i załatwień, przygotowanych przez dyrektora robot publicznych odnośnie do personelu tej dystrykcji i organów jej podległych.

Wojewoda przekazuje stosownie do instrukcji, wydanych przez poszczególnych ministrów w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych naczelnikom wydziałów resortowych ministerstw podpisywanie załatwień opartych wyłącznie na zawodowej wiedzy, a potrzebnych do przeprowadzenia i wykonania przepisów ustawowych i rozporządzeń. Za treść tych załatwień ponosi odnośny naczelnik wydziału wyłączną odpowiedzialność.

§ 36. Poszczególni Ministrowie mogą przez swych delegatów przeprowadzać lustrację działalności urzędników z własnego etatu, wchodzących w skład urzędu wojewódzkiego. Tak o rozpoczęciu lustracji, jak i o jej wyniku zawiadomi delegat wojewodę.

§ 37. Urząd wojewódzki wydawać będzie Dziennik Wojewódzki.

§ 38. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Spraw Wewnętrznych:

L. Skulski.